

3. Шкляр Л. Війна як спосіб існування Російських імперій ХХ — початку ХХІ століть (геополітичний аналіз). // Україна дипломатична. — К., 2014. — С. 418—433.

4. Меркель А. Путін — спільний знаменник у конфліктах Сирії та України // www.pravda.com.ua/news/2015/10/4/.

5. Белковский В. Особое мнение. Передачи Радио Эхо Москвы. — 2. 10. 15.

6. Нуланд В. побачила ознаки імплементації Мінських угод з Москвою//www.pravda.com.ua/news/2015/10/7/.

7. Клімкін П. Про домовленості «Нормандської

четвірки» і переговори в Мінську. Виступ у Верховній Раді України. //7 days — ua.com/news/7/10/2015/.

8. Тягнибок О. Нормандський формат: українська влада капітулює перед Путіним //blogs.pravda.com.ua — 3.10.15.

9. Горбач В. Обережно про паризькі домовленості «Нормандської четвірки» //blogs.pravda.com.ua/horbach/.

10. Казарін П. Донбас: між Боснією і Хорватією // www.pravda.com.ua/articles/2015/10/2/.

11. Меркель А. //www.eurointegration.com.ua/news/2015/10/7/.

12. Порошенко П. //www.segodnya/29/09/15/.

Shklyar L.E.

“NORMANDSKY FORMAT”: FOR i against. STSENARIJ FOR UKRAINY

At just past statti about agresivny politiku Russie schodo Ukraine — od aneksii Krim that zbroynogo konfliktu on Donbasi — to eskalatsii viyskovih diy have Sirii.

Klyuchovi words: zbroyny konflikt, eskalatsiya viyskovih diy, globalizovany's World, evropeysky vibir, viyskovo informatsiyny-come, diplomatiya Sealy

УДК 327.7 (477)

Мартинюк Віталій Леонідович

заступник директора ГО «Міжнародний інститут гуманітарних технологій»

Мироненко Віталій Петрович

здобувач Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України

Аналітична довідка щодо діяльності проросійських неурядових організацій в Україні (станом на 1 грудня 2015 року)

У березні 2014 року Російська Федерація окупувала та анексувала український Крим і фактично одразу ж вторглась в український Донбас, намагаючись реалізувати проект створення «Новоросії». Ці плани не виникли спонтанно, що навіть визнав президент Росії Володимир Путін, їм передували довгі роки підготовчої роботи.

Одним із напрямків діяльності Росії з підготовки агресії проти України стала робота з населенням України для створення підґрунтя і сприятливого для РФ середовища серед українських громадян. Ця діяльність реалізовувалася в рамках концепції «Русский мир», яка серед іншого передбачала створення і розвиток широкої мережі проросійських неурядових та політичних організацій.

У 2008—2009 роках МГО «Міжнародний інститут гуманітарних технологій» провів дослідження таких організацій, яке вказало на загрозу для державної безпеки України, яка виходила від таких організацій. Результати дослідження були представлені в РНБОУ.

На території України діє широка мережа проросійських неурядових організацій, як зареєстрованих в Україні, так і українських представництв російських громадських організацій. Велика кількість цих організацій припинила або призупинила свою роботу за причин досягнення своєї мети або

вжиття відповідних заходів протидії з боку державних органів України та української громадськості. Частина ж продовжують існувати й до сьогодні.

Основні проросійські неурядові організації в Україні

А) Російські громадські організації:

Всеукраїнська громадська організація “Російський Рух України” (голова — *Свистунов Олександр Григорович*),

Всеукраїнська громадська організація “Союз Російського народу” (голова — *Дубровін Олександр*),

Асоціація вчителів російської мови і літератури України (м. Київ, вул. Прорізна 19, голова — *Корсаков Володимир Олексійович*),

Всеукраїнська громадська наукова організація “Українська Академія русистики” (м. Київ, вул. Артема, 55-В, президент — *Олейников Олександр Олексійович*),

Всеукраїнська громадська організація “Національно-культурний творчий союз російських журналістів і літераторів” (голова — *Проваторов Сергій Германович*),

Всеукраїнська громадсько-педагогічна організація “Російська школа” (м. Київ, вул. Прирічна, б. 37, кв. 143, голова — *Кондряков Олександр Миколайович*),

Всеукраїнський союз громадських організацій “Об’єднання організацій співвітчизників “Російське співтовариство” (голова — Коновалов Сергій Миколайович),

Всеукраїнська громадська організація “Правозахисний громадський рух “Російськомовна Україна” (м. Київ, вул. Срібнокільська 24, кв. 244, голова — Колесніченко Вадим Васильович),

Всеукраїнське громадське об’єднання “За Україну, Білорусь і Росію” (ЗУБР, м. Київ, вул. Ревуцького, 44-б, кв. 68, голова — Мазур Олена Анатоліївна),

Всеукраїнська громадська організація “Російсько-український інтеграційний форум” (м. Київ, вул. Бортницька, 45, голова — Яковлев В. Т.),

Всеукраїнське об’єднання “Спадкоємці Богдана Хмельницького” (м. Київ, вул. Ревуцького, буд. 44-б, кв. 21, голова — Грач Леонід Іванович),

Громадська організація “Російська община України” (голова — Шуров Костянтин Вікторович),

Громадська організація “Союз вірних козаків” (Отаман СВК — Селіванов Олексій Сергійович),

Міжнародна Козацька Спілка “Всевелике Військо Донське” (м. Донецьк, пр. Офіцерський, 69-г, голова — Постолак О. В.),

Громадське об’єднання “Культурно-мовне рівноправ’я”, м. Харків (голова — Геннадій Макаров),

Донецька обласна громадська організація “Донбаська Русь” (лідер — Білоцерківська Наталія Михайлівна),

Конгрес Російських організацій України (голова — Базилюк Олександр Філімонович),

Міжнародний Євразійський Рух (голова — Дугін Олександр Гельевич),

Євразійський Союз Молоді (лідер — Валерій Коровін),

Національне культурно-просвітницьке товариство „Російське зібрання” (м. Київ, бул. Перова, 36, голова — Потапова Алла В’ячеславівна),

Міжнародна громадська організація “Всесвітній Російський Собор” (м. Київ, вул. Драгоманова 5, кв. 354, голова — Одинцов М. П.),

Українське товариство російської культури „Русь” (м. Київ, вул. Р. Люксембург, 16, голова — Єрмолова Валентина Іванівна),

Слов’янський комітет України (м. Київ, бул. Лесі Українки, 21-а, кім. 7, голова — Лавриненко Микола Федорович),

Український філіал Інституту країн СНД (м. Київ, вул. Саксаганського 119, директор — Денисов Денис Олегович),

Б) Російські православні об’єднання:

Союз православних братств України (м. Київ, вул. Січневого повстання 25, голова — Лукиняник Валентин Борисович),

Всеукраїнське громадське об’єднання “Православний вибір” (м. Київ, вул. Метрологічна 14, корп. 3, кв. 234, голова — Лукиняник Валентин Борисович),

Православне братство Олександра Невського (голова — Єгоров Юрій Миколайович),

Союз православних громадян України (голова — Кауров Валерій Володимирович);

В) Політичні партії:

Партія “Союз” (м. Київ, вул. Почайнинська, 28-А, голова — Миримський Лев Юрійович),

Партія “Російсько-Український союз” (РУСЬ, голова — Симоненко Іван Петрович),

Слов’янська партія (м. Донецьк, вул. Постишева 70, голова — Лузан Олександр).

Основне офіційно задеклароване спрямування діяльності проросійських неурядових організацій:

— захист прав і свобод російськомовного населення України;

— сприяння зміцненню і розвитку російської мови на території України;

— розвиток в Україні російської культури та російського православ’я;

— інформування населення України про стан і перспективи розвитку україно-російських відносин.

В дійсності, проросійські громадські організації, прямо і опосередковано, *сприяли захисту національних інтересів Російської Федерації в Україні*. В цьому напрямку вони *виконували ряд завдань*:

— інформування громадськості України про зовнішньополітичні пріоритети Російської Федерації на пострадянському просторі, нав’язування проросійських поглядів;

— пропагування ідей єдності східнослов’янських народів, з використанням історичних засобів, для просування російських пріоритетів зовнішньої політики;

— поширення серед російськомовного населення України атмосфери невдоволеності українською державною політикою та створення, таким чином, передумов для нестабільності в регіонах його компактного проживання;

— формування суспільної думки в інтересах Росії та негативного відношення до інтеграції України в світові структури, в першу чергу в НАТО і ЄС;

— перешкоджання реалізації державних програм і планів, спрямованих на європейську і євроатлантичну інтеграцію України, в тому числі й проведенням громадських акцій;

— демонстрація Росії в образі світового центру сили, держави-заступниці російськомовного населення України, гаранта стабільності і безпеки;

— розширення кола російськомовних ЗМІ та інших друкованих видань;

— вивчення соціально-політичного стану українського населення, особливо російськомовного, з метою інформування російських політичних кіл.

Часто, з метою більш аргументованого переконання російськомовного населення України, проросійські організації вдавались до маніпулювання поняттям “русский”, яке в українській мові має два переклади у відповідності до двох його значень: “русский” — той, що взяв свій початок з часів існування Русі; “російський” — тобто російського походження. В першу чергу це стосується мови і національності. Використовуючи виключно російську мову, проросійські організації органічно поєднують ідеї і прагнення Росії з історичним походженням від Русі.

Характеристика провідних проросійських організацій в Україні

Всеукраїнський союз громадських організацій “Об’єднання організацій співвітчизників “Російське співтовариство”

Всеукраїнське об’єднання “Російське співтовариство” було зареєстроване Міністерством юстиції України 8 червня 2007 року і отримало свідоцтво

№2701, підписане міністром юстиції України Олександром Лавриновичем.

Створення “Російського співтовариства” стало можливим завдяки зусиллям ряду російських організацій України, для яких таке об’єднання стало життєво необхідним. “Російське співтовариство” об’єднало діючі самостійні регіональні організації співвітчизників. На момент проведення установчої конференції, яка відбулася в Києві 11 лютого 2007 року, рішення про участь прийняли 32 організації із більшості областей України.

Головою Вищої Ради “Російського співтовариства” був обраний Коновалов Сергій Миколайович (Харків), головою Правління — Проваторов Сергій Германович (Київ). Засідання Вищої Ради “Російського співтовариства” проводиться не рідше одного разу на півроку.

Головним принципом діяльності “Російського співтовариства” є повна відкритість його роботи, колегіальність управління і співробітництво з усіма діючими в Україні республіканськими, регіональними і місцевими організаціями російських співвітчизників, а також із державними інститутами України і Росії, яка покликана захищати національно-культурні цінності і права росіян України і всього російсько-культурного співтовариства.

Головні ідеї і принципи в діяльності “Російського співтовариства”:

— українська держава не поважає права росіян України,

— протистояння “втягуванню України в НАТО наперекір здоровому глузду і волі більшості народу України”,

— єдиним союзником російських співвітчизників є російська держава,

— коли керівництво Росії, захищаючи інтереси свого народу і своїх співвітчизників закордоном висловлюється твердо і з критикою відносно внутрішньої і зовнішньої політики України, “Російське співтовариство” підтримує таку позицію,

— якщо російське керівництво буде не тільки попереджати про можливу “симетричну відповідь”, але й на практиці здійснювати це, тоді українській адміністрації доведеться коректувати свою внутрішню і зовнішню політику в сторону розвитку конструктивної східнослов’янської взаємодії,

— в умовах порушення прав російсько-культурного співтовариства в Україні, “коли ми стоїмо на порозі розгортання на землі Київської Русі сценаріїв, подібних до югославського і косівського, коли Україна може стати в арсеналі НАТО зброєю, спрямованою проти Росії, вона повинна не тільки на словах, але й на ділі адекватно реагувати.

Організації, які входять до складу “Російського співтовариства” здійснюють свою діяльність в Києві, Севастополі, Криму і 20 областях України. Голова Вищої Ради Сергій Коновалов заявив, що “Російське співтовариство” — це об’єднання рівних заради вирішення спільних завдань, що є заявкою на лідерство в російському об’єднувальному русі. За станом на 11 травня 2008 року до складу “Російського співтовариства” входило 55 організацій. П’ятдесят п’ятою організацією стала Російська община Дніпропетровська.

Український філіал Інституту країн СНД

Інститут країн СНД (Інститут діаспори і інтеграції) є автономною некомерційною організацією, яка була заснована 11 квітня 1996 року в Москві. Засновниками виступили Інститут уряду Москви, інститути Російської академії наук, МГІМО МЗС РФ, Московський державний університет.

Органами керівництва Інституту є Спостережна Рада і Колегія. Безпосереднє керівництво Інститутом здійснює його директор Затулін Костянтин Федорович, депутат Державної Думи Росії, перший заступник голови Комітету Думи із справ СНД і по зв’язкам із співвітчизниками. *Директором Української філії Інституту країн СНД є Денисов Денис Олегович*

В штаті Інституту на постійній основі працюють близько 20 спеціалістів-експертів. В Інституті працюють відділи України і Криму, Білорусі, Казахстану і Середньої Азії, Кавказу, економічної інтеграції країн СНД, воєнних і оборонних проблем СНД, порівняльного вивчення законодавства країн СНД, російської діаспори і зв’язків із співвітчизниками.

Головною метою діяльності Інституту є визначення і наукове забезпечення російських інтересів на території колишнього СРСР.

Напрями діяльності Інституту:

— комплексне вивчення процесів, які відбуваються в колишніх союзних республіках,

— прогнозування їх внутрішньої і зовнішньої політики,

— розробка моделей економічної, політичної, воєнної і культурної інтеграції на пострадянському просторі,

— правозахисна діяльність на території країн СНД, підтримка російської мови, російської культури і російського населення для чого здійснюється збір і обробка інформації про стан співвітчизників в близькому зарубіжжі;

— підтримання зв’язків з російською діаспорою і еміграцією закордоном;

— моніторинг етнічно-соціальних і воєнно-політичних конфліктів на території колишнього СРСР та вироблення рекомендацій по їх вирішенню і попередженню.

Користувачі інформацією Інституту:

— дослідницькі центри Російської академії наук,

— неакадемічні державні інститути,

— аналітичні організації,

— департаменти уряду Москви,

— комітети Державної Думи і Ради Федеральних Зборів РФ,

— міністерство закордонних справ Росії,

— Урядова комісія із справ співвітчизників закордоном,

— комерційні і банківські структури.

Інститут підтримує в режимі online інформаційно-аналітичний Інтернет — портал “Материк” (www.materik.ru).

Центральний офіс Інституту в Москві знаходиться за адресою: 119180, Москва, вул. Б. Полянка, д. 7/10, буд. 3 (Старомонетний пер., б. 10). Телефон: (495) 959-34-51, 959-34-52, факс: (495) 959-34-49, URL: www.zatulin.ru, e-mail: institute@materik.ru, institute@zatulin.ru.

Філіал в Києві: тел./факс: (+38-044) 206-69-87, 206-69-88, e-mail: dendenole@mail.ru, institute.stransng@mail.ru.

Філіал у Севастополі: e-mail: sevastopol_55@mail.ru.

Останнім часом діяльність Інституту в Україні була практично скорочена і зводиться до надання новин на сайті Української філії.

Міжнародний Євразійський Рух

Міжнародний громадський рух «Євразійський Рух» був заснований в 2003 році.

Згідно статуту Євразійського Руху, затвердженого 20 листопада 2003 року, місцезнаходженням організації є місто Москва, але його діяльність активно поширюється на території України.

Цілі Євразійського Руху:

— сприяти діалогу народів, культур, цивілізацій і конфесій Євразійського континенту,

— сприяти зближенню між собою європейських і азійських країн в активному економічному співробітництві,

— сприяти активізації економічних, соціальних, політичних, конфесійних і інших контактів між народами Європи і Азії,

— сприяти захисту прав народів на збереження і розвиток своєї культури;

— сприяти вирішенню соціальних проблем проти порушення прав і свобод громадян, проти бідності, соціальної несправедливості, ущемлень за етнічною ознакою,

— сприяти побудові загальної системи безпеки на всьому просторі Євразійського континенту,

— сприяти протидії всім формам диктатури, расизму, нетерпимості, ксенофобії, переслідувань за релігійні, соціальні, політичні і філософські переконання,

— сприяти підготовці основи для подальшого об'єднання Євразійського материка в єдиний відкритий простір.

Основні напрямки діяльності Євразійського Руху:

— розробка і реалізація міжнародних, федеральних, регіональних освітніх і культурних програм, а також програм захисту економічних, соціальних, національних і правових інтересів громадян і народів багатонаціональної Росії, російських громадян закордоном і вимушених переселенців,

— сприяння розробці і реалізації програм розвитку територій і регіонів Росії,

— організує, проводить і фінансує вивчення громадської думки, соціологічні дослідження і опитування, масові заходи за своєю тематикою.

В своєму складі Євразійський Рух має:

— Керівництво — Дугін Олександр Гельевич, лідер;

— Вищу Раду, до якої, зокрема, входять міністр культури Росії Соколов А. С., віце-спікер Ради Федерацій РФ Торшин А. П., Помічник президента РФ Аслаханов А. А., лідер української партії «Братство» Корчинський Д. А., лідер Прогресивної Соціалістичної партії України Вітренко Н. М.; Євразійський Комітет — виконавчий орган Європейського Руху, голова — Дугін О. Г.

Євразійський Союз Молоді (ЕСМ) є радикальною молодіжною громадською організацією

екстремістського типу, головною метою діяльності якої є створення Євразійської імперії. Ця мета для Євразійського Союзу Молоді має імплементуватись через відродження Російської імперії, Великої Росії. ЕСМ був створений як молодіжна структура в рамках Міжнародного Євразійського Руху 21 вересня 2005 року.

Євразійський Союз Молоді просуває ідею «Великої Чистки», яка передбачає створення «армії Євразії» і проведення Євразійської Революції. Завданнями ЕСМ є:

Радикалізм Союзу відображається в заклику: «Наша етика — смерть краще позору. Не можеш бути сильним, краще не будь взагалі... Країні потрібні нові люди, нові кадри, нові діти, нові сили. Веселі і безжалісні. Це ескадрони Євразійської Революції».

ЕСМ є мережевою організацією. Загальне керівництво ЕСМ здійснює Федеральна Мережева Ставка. Лідером Євразійського Союзу Молоді є Валерій Коровін, заступник голови Міжнародного Євразійського руху.

Вищий адміністративний суд України постановою від 9 листопада 2011 примусово розпустив (ліквідував) організацію Євразійський союз молоді (ЕСМ) за антиукраїнську діяльність.

Всеукраїнське громадське об'єднання „За Україну, Білорусь і Росію” (ЗУБР)

Роботи із створення організації ЗУБР розпочались в 2000 році, одночасно із створенням міжпарламентського об'єднання “ЗУБР”. Всеукраїнська громадська організація ЗУБР була зареєстрована Міністерством юстиції України 23 квітня 2001 року за №1621.

Організація ЗУБР бореться на воз'єднання трьох слов'янських держав Росії, України і Білорусі, “відновлення Заходом політичних, економічних, культурних зв'язків трьох братських країн, відродження православної і слов'янської культури на противагу Західній ідеології і культурі”. Очолює ЗУБР Мазур Олена Анатоліївна.

З вересня 2001 року ЗУБР займається проблемами українців в Придністров'ї, створенням українського консульства в Тирасполі. Організація виступила спів-засновницею газет «Братья славяне» і «ЗаЗУБрина». 9 травня 2014 року у Києві представники «ЗУБР», які вийшли на заходи із вшанування Перемоги у ВВВ разом з Комуністичною партією України, носили георгіївські стрічки.

Всеукраїнська громадська організація “Російський Рух України”

Всеукраїнська громадська організація “Російський Рух України” зареєстроване 7 вересня 1999 року. Воно було створене львівським підприємцем Свистуновим Олександром Григоровичем, який є його головою. В даний час Російський Рух України нараховує 46 тисяч членів і має свої філіали у всіх регіонах України.

Завдання Руху — розгортання в масштабах України потужного руху, який включає всі складові російського етносу.

Характерною ознакою Руху є відмова від боротьби на президентських виборах і перенесення політичної боротьби в область парламентських виборів.

Російський Рух України надає перевагу східному вектору розвитку держави. Рух вважає, що об'єктивно сфера економічних, політичних, культурних і інших інтересів України знаходиться на східному напрямку: «Майбутнє України — в тісному міждержавному союзі Білорусі, України і Росії».

В своєму складі Російський Рух України мав потужну організацію — Російський Рух Криму.

Слов'янський комітет України

Слов'янський комітет України (СКУ) зареєстрований Міністерством юстиції України 23.09.1999 року за № 1227 як громадська організація. Ініціатором створення став Кирпель І.І., ідею підтримали Комуністична партія України, Соціалістична партія України, Селянська партія України та представники інших партій і безпартійні громадяни. Організація видає журнал «Славянская нива» і газету «Славянський вектор».

Метою діяльності організації є сприяння зміцненню дружби між близькими за походженням і культурі народами, які мають слов'янські корені, боротьба проти американізації суспільства, яка «псує молоде покоління, позбавляє його майбутнього, розпалює міжнаціональні і міжнародні протиріччя».

Завдання Слов'янського комітету України:

— сприяння миру та співробітництву між всіма народами;

— пропаганда культурних та моральних цінностей слов'янства, в тому числі й української етнопедагогіки;

— участь у встановленому у здійсненні освітніх заходів серед населення та навчанні членів СКУ;

— надання безоплатних консультаційних послуг для членів СКУ;

— сприяння розвитку різнобічних зв'язків та відносин між слов'янськими народами та їх діаспорами в різних країнах світу;

— сприяння інтеграційним процесам в економіці, політиці та інших сферах життєдіяльності слов'янських країн як на державному рівні, так і методами народної дипломатії.

В резолюції V-го з'їзду СКУ від 19 листопада 2014 року серед іншого сказано, що «за очевидного втручання держдепу США і високих чиновників Євросоюзу в країні (Україні) здійснені збройний переворот і знущання над Комуністичною партією України. Офіційно оголошено курс на знищення всього, що пов'язано із радянським періодом, в першу чергу символів і пам'ятників. Вандалізм крокує по всій Україні за згоди перших осіб держави». Фраза із резолюції, що «в країні будуть пропагуватися русофобні настрої, притискатися російська мова і обіднятися українська культура за причини орієнтування її на західні зразки і стандарти» взагалі відповідає ключовим тезам проросійської пропаганди.

Донецька обласна громадська організація „Донбаська Русь”

Мета діяльності організації „Донбаська Русь” — відновлення і збереження руських, Донбаських принципів: православність, руська культура від докиївської Русі до цього часу, російська мова як

мова спілкування і культурного життя, економічна справедливість відносно прибутків регіону, “захист інтересів нашої Батьківщини — Донбасу — всюди і завжди”, Донбас — назавжди руський, Донбас — назавжди наш.

Організація „Донбаська Русь” проголошує наступні ідеї:

— всі сучасні вектори економічної, культурної, мовної, релігійної політики держави України спрямовані проти Донбасу;

— спроби політичного від'єднання Донбасу сьогодні ні до чого не приведуть;

— Донбас, також як Крим, включений до складу Української РСР виключно із адміністративних, а не з історичних і культурних міркувань. Це не означає претензій до України, а просто факт. Донбас — руський край, не стільки в плані “великоросійському”, скільки в плані Стародавньої Русі;

— не дивлячись на риторику “багатонаціональності” України, сьогодні саме російське населення країни цілеспрямовано і насильно інтегрується в українську культуру — саме через викорчовування історичної пам'яті, через заміну мови, через культурну фальсифікацію;

— ми не “п'ята колона” Російської Федерації в Україні. Наш патріотизм не “оплачений”, він є органічним, корінним, місцевим. Бути руськими — бути самими собою, а не входити до складу РФ.

Останнім часом діяльність організації практично припинилась.

Громадська організація “Союз вірних козаків”

Громадська організація “Союз вірних козаків”, з якої виросло Міжнародне об'єднання «Вірне козацтво», була створена у 2004 році, а зареєстрована у 2005 році. Отаман «Вірного козацтва» — Олексій Селіванов. Входить до складу Союзу козацьких військ Росії і закордоння.

Головною метою діяльності організації декларуються: захист православної віри, в дійсності — інтересів Російської православної церкви; патріотично-православне виховання молоді; «відновлення історичної правди».

В Україні організація діє на території Донецької, Луганської, Харківської і Дніпропетровської областей. В складі організації існує група швидкого реагування — для захисту церков від переходу до УПЦ (КП). Активно агітують громадян України уникати мобілізації.

Союз православних громадян України

Союз православних громадян України (СПГУ) був створений 10 вересня 2005 року, про що засвідчує протокол його першого засідання. Зареєстровано Всеукраїнську громадську організацію «Союз православних громадян України» 9 грудня 2005 року, реєстраційний № 144.

Адреса Організації: Україна, м, Київ, вул. Кіквідзе, 34, кв. 77.

Основна мета діяльності СПГУ — це об'єднання осіб для здійснення та захисту своїх прав і свобод, задоволення духовних, історичних, культурних, патріотичних, політичних, економічних, соціальних та інших інтересів, сприяння відродженню духовності громадян України на основі православної моралі, етики, та світогляду.

Свою діяльність СПГУ, згідно статуту, здійснює у відповідності до Священного Передання, Священного Писання, Канонів, Постанов Вселенських соборів, Освячених Архієрейських Соборів Руської Православної Церкви, Основ соціальної концепції Руської Православної церкви, затвердженої Освяченим Архієрейським Собором 15 серпня 2000 р., Конституції України, діючого законодавства України, Статуту та Програми.

Завдання СПГУ:

— сприяння збереженню канонічного Православ'я в Україні, духовній єдності зі Вселенським Православ'ям;

— відродження і збереження духовної, історичної, культурної самосвідомості, самобутності населення України;

— відродження і розповсюдження православних традицій, духовної, історичної пам'яті народу України.

Форми діяльності СПГУ:

— співпраця з Українською Православною Церквою з питань відродження і розповсюдження православних традицій, духовної, історичної пам'яті народу України, його катехизації;

— хресні ходи, пікети, мітинги та інші заходи для здійснення своїх статутних завдань;

— лекції, виставки, симпозиуми, конференції, концерти, наради, семінари та інші заходи;

— розвиток зв'язків з будь-якими особами й організаціями;

— видавнича діяльність, видання методичної, довідково-інформаційної та іншої друкованої продукції, сприяння вихованню дітей та підлітків в православній традиції;

— надання практичної організаційної і методичної допомоги школам, дитячим дошкільним закладам, вищим навчальним закладам, організація недільних шкіл;

— забезпечення правового та соціального захисту інтересів своїх членів;

— представництво інтересів своїх членів перед державою, її органами, організаціями, підприємствами та іншими особами;

— створення фондів для фінансування спеціальних програм.

СПГУ, офіційно, не діє від імені Церкви, але активно просуває ідеї Української православної церкви Московського патріархату.

Керівником СПГУ є Кауров Валерій Володимирович, який 18 червня 2007 року був нагороджений орденом святого благовірного князя Данила Московського III ступеня. Грамоту про нагородження підписав Патріарх Московський і всієї Русі Олексій II.

Слов'янська партія

Слов'янська партія була створена 18 серпня 1998 року із Громадянського Конгресу України, який був зареєстрований 10 червня 1993 року. В результаті Слов'янська партія об'єднала в своєму складі Республіканську Партію Криму і Громадянський Конгрес України. Головою Слов'янської партії є Олександр Базилюк. Партія нараховує до 8 тисяч членів.

Мета діяльності Слов'янської партії — консолідація демократичних сил з метою побудови в Україні громадянського суспільства, відновлення зруйнованих в наслідок розвалу СРСР економічних, культурних, інформаційних і інших зв'язків між колишніми республіками СРСР, перетворення СНД в механізм об'єднання незалежних держав та інтеграція України разом з іншими державами СНД в світове економічне співтовариство.

Висновки

1. В Україні діяла розгалужена мережа проросійських неурядових організацій, які сприяли просуванню проросійської ідеології, направленої на знищення Української держави.

2. Діяльність ряду проросійських неурядових організацій завдали шкоди національним інтересам України і реалізації стратегічних напрямів її зовнішньої політики.